

Dikkat: Bu e-Kitabı görüntü ayarınızı %100'e ayarlayarak okumanız tavsiye edilir.

Muhyiddin İbn Arabi "Rûhu'l Kuds" den Yansımalar

Düşüncenin Yeni Dünyası
YORUMSUZ

www.yorumsuz.net.tc

tarafından derlenerek size e-kitap olarak sunulmuştur. Kaynak: <http://sufizmveinsan.com>

Basım: Mart 2007

Müellifi: **MUHYİDDİN İBN ARABİ**

Eserin adı: **Rûhu'l Kuds**

İbn Arabi'nin Feyz Aldığı Sûfiler

Mütercim: Vahdettin İNCE Nâşir : KİTSAN Yayınevi (0212 513 67 69)

Yansıtan : Hamdi CENİK

www.sufizmveinsan.com

Zamansız-Sonsuz Boyutun kapısını açmak için . . Kozmik Bilinç için . .
Olanların ÖTESİNE gitmek için . . Olanların ardındaki ŞİFRELERİ çözmek için . .

Yayın Listemiz >>> Sayfa 53...60

- yorumsuz bildiri -

İnsanlığa gerçekleri anlattığına inandığımız düşünürlerin,
yazarların, aydınlanmışların ilimsel üretimlerini
sizlerle paylaşmaktan başka bir arzumuz yoktur.

Biz bir başka insanı değişim-dönüşüme uğratabamayız.

Bizim yapabileceğimiz tek şey;
değişim-dönüşümün meydana gelebileceği,
hoşgörü ve sevginin girebileceği bir alan, bir boşluk yaratmaktır.

Dileğimiz size yararlı olabilmek...

**Evreni (algılayamadıklarımız dahil) yöneten ve
farklı adlarla işaret edilen Yüce Gücün,**

bu arzumuzu yerine getirmemiz için, önümüzü açık etmesini diliyoruz;

‘Eğer bu duanın gerçekleşmesi, bizler ve tüm yaşam adına en iyisi olacaksa...’

Düşüncenin Yeni Dünyası
yorumsuz

www.yorumsuz.net.tc

Muhyiddin İbn Arabi "Rûhu'l Kuds" den Yansımalar

Sayfa

- 4 - 1. Bölüm
- 8 - 2. Bölüm
- 13 - 3. Bölüm
- 17 - 4. Bölüm
- 22 - 5. Bölüm
- 26 - 6. Bölüm
- 33 - 7. Bölüm
- 37 - 8. Bölüm

Sayfa

- 42 - 9. Bölüm
- 45 - 10. Bölüm
- 49 - 11. Bölüm
- 53 - Yayın Listemiz

Düşüncenin Yeni Dünyası
YORUMSUZ

www.yorumsuz.net.tc

Muhyiddin İbn Arabi "Rûhu'l Kuds" den Yansımalar

1. Bölüm

(Ebu Muhammed Abdülaziz): Allah'a yemin ederim ki, yanında bir dirhem olan arifin kalbindeki boşluk ile yanında iki dirhem olan arifin kalbindeki boşluk aynı değildir. Bilakis, **bir dirhem sahibi arifin kalbindeki boşluk, iki dirhem sahibi arifin kalbindeki boşluktan daha büyük olur.** (15)

Bir alim, ilmiyle amel etmediği sürece ilmine aldanmamalı.
İlmiyle amel eden biri de ihlaslı olmadıkça, ilmiyle amel etmesine aldanmamalı.
İhlaslı biri de ihlasında yok olmadıkça ihlasına aldanmamalı. (16)

Üveys el-Karani Murad kabilesinden bir adama şöyle demişti:
 -Ey Murad kabilesinin kardeşi! Ölüm ve ölümü anmak, müminde sevinç namına bir şey bırakmaz. Mümin, Allah'ın haklarını bildiği zaman malında bir gümüş, bir altın dahi kalmaz.
Allah için kıyam etmesi, yanında tek bir arkadaş bırakmaz. (26)

Rasûlullah (sav) şöyle buyurdu:
-Kıyamet günü bazı kavimler getirilir. Beraberlerinde Tihame dağı büyüklüğünde iyilikler olur. Onlar getirildiğinde Allah, amellerini dağıtır gider ve onları ateşe atar.

Salim dedi ki:

-Yâ Rasûlullah!.. Anam babam sana feda olsun, bu kavimleri bize tarif et ki tanıyalım.

Seni Hak üzere gönderen Allah'a yemin ederim ki, ben onlardan biri olmaktan korkarım.

Buyurdu ki:

-Ey Salim! Onlar oruç tutar, namaz kılarlardı. (Bir rivayette, gecenin çok az bir vaktinde uyurlardı...) **Ancak kendilerine haramdan bir şey sunulduğunda** (başka bir kanaldan gelen diğer bir rivayette, dünyadan bir şey sunulduğunda...) **hemen üzerine atlarlardı. Bu yüzden Allah onların amellerinin hesabını boşa çıkardı.**

Malik b. Dinar:

-Allah'a yemin ederim ki bu münafıklıktır, dedi.

Mualla b. Ziyad sakalını sıvazlayarak:

-Doğru söyledin, ey Ebu'l Hayr!.. dedi. Allah'a yemin ederim, ey dostum! Eğer onlara baksaydın, namaz kılarken yeri gagaladıklarını, saflarını düzgün tutmadıklarını, her birinin arkadaşıyla arasında bin şeytanın sığabileceği bir mesafe bıraktığını görürdün. Sonra bu bozuklukları düzeltmeye, bu boşlukları doldurmaya kalkışsaydın, yüzlerini asarlardı. Onlardan birinin seccadesine bassaydın, sana öyle bir yumruk vururdu ki geldiğin yere giderdin. Bu yumruğun etkisiyle yere bile düşebilirdin. İşte senin zamanının ehlinin üzerinde bulunduğu tarikat bu benzeri olaylardan ibarettir. (32)

...Sonra yüce Allah onlara şöyle demiştir:

Beni yitirdiği için malul olan biri gelirse size, onu tedavi edin...

Benden ayrıldığı için hasta olan biri gelirse, ona ilaç verin...

Benden korkan biri gelirse, ona güven verin...

Benden emin olan biri gelirse, onu korkutun...

Bana ulaşmayı arzu eden biri gelirse onu azıkla donatın...

Benimle alış veriş yapmaktan korkan biri gelirse, onu cesaretlendirin...

Benim hakkımda hüsnü zan sahibi biri gelirse, ona geniş bilgiler verin...

Beni seven biri gelirse ona yer verin...

Benim kadrimi yücelten bir gelirse onu yüceltin...

Benim yaptığım iyilikten sonra kötülük eden biri gelirse, onu azarlayın...

Bana gelmek için doğru yolu arayan biri gelirse, onu irşat edin, doğruya iletin. (35)

Yemenliler Ebubekir (r.a) zamanında gelip Kur'an'ı dinleyince ağlamaya başladılar. Bunun üzerine Ebubekir (r.a) şöyle dedi:

-Biz de önceleri böyle idik. Sonra kalpler katılaştı. (41)

Bir gün deniz sahiline gittim. Kumdan kazdığı çukura girmiş bir genç gördüm. Bu halinin nedenini sordum. Önce; Ah!... edip, iç çekti, zamanının insanlarını yererek şöyle dedi:

-Yollar sarp olmaya başladı ve bu yolları izleyenler de azaldıkça azaldı. Ruhsatları yorgan, sürgmeleri döşek yaptılar. Geçmişlerin sürgmelerini davranışlarına delil yaptılar... buna

benzer sözler söyledi. Sonra kalkıp su üzerinde yürüdü ve gözden kayboldu.

Sence böyle bir adam kendisini ilgilendirmeyen bir mesele hakkında konuşur mu?.. (41)

...Kur'an'da öyle. O da derinliğine varılamayan büyük bir denizdir. Daha doğrusu varılacak bir derinliği ve ulaşılacak bir sahili yoktur. Bilakis, helak olanlar O'nda helak olmuş, kurtulanlarda kurtulmuştur. Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

Onunla bir çoğunu saptırır ve onunla bir çoğunu da hidayete erdirir.. (Bakara Sûresi, 26. Âyet)

Allah'a yemin ederim, şayet meleklerin, Nebilerin ve Resullerin tümü hallerini, Allah'ın içine yerleştirdiği sırları ve kapsadığı gaipleri itibariyle tek bir Kur'an âyetine arz etseler, tümü bu âyet karşısında hiç gibi kalırlar. Nitekim Kur'an âyetlerinin birinin başında:

"Onlar ki gaibe iman ederler.. (Bakara Sûresi, 3. Âyet) buyuruluyor. Aşağıdan yukarıya kadar bütün alem bu gayb karşısında şaşkındır. Hiç kimse onu kavramaya giden yolu ebediyen bilemez. Hiç kimse gaybın hakikatini ifa edemez, tümüyle algılayamaz. Çünkü gaybın kapsamında öyle şeyler vardır ki, ondan bir göz açıp kapama anı kadar kısa bir süre bir pırıltı; müşahede aleminde ki en yüce alime, imanı en güçlü kişiye görünse hemen tereddüt eder ve imanı zedelenir. Onlar ki isimleri bilmezler, müsemmaların içerdiği anlamları nasıl bilsinler! Çünkü **gayb meselesi aklın mertebelerinin üstündedir.** (46,47)

2. Bölüm

İbni Mesud (r.a) şöyle buyurmuştur:

-Yâ eyyuhellezîne âmenû / Ey îman edenler!... sözünü duyduğun zaman, bu sözün muhatabı, bu sözle konuşulan kişi ol. (45)

... Ebu Hureyre'den (r.a) anlattı:

Suffa ehlinden yetmiş kişinin bir tek giysi ile namaz kıldıklarını gördüm. Bu giysi kimin dizine kadar iniyordu. Kiminde daha aşağısına geliyordu. Biri rükua gittiği zaman, avret yerlerinin ortaya çıkmasından korktuğu için bir eliyle giysiyi tutardı. Alimlerimizden bazıları şöyle demişlerdir:

-Allah'a yemin ederim ki, onlar hiçbir zaman iki elbiseyi ve iki tür yemeği bir arada göremediler.

Şimdi... seni Allah adına yemine veriyorum, **ey nefis! Allah'ın hareminde**

şimdikinden daha yoksul bir halde bulundun mu hiç?

-Hayır, dedi.

Ona dedim ki:

-Sana bir gömlek, bir peştamal, bir şalvar, bir cübbe, iki ayakkabı, bir hırka, temiz bir ekmek, taze et ve tatlı gösteren Allah'a hamdolsun. Reisler sana hizmet etmekte,

emirlerine uymakta, yap dediğinde yapmakta, yapma dediğinde yapmamaktadırlar. Şimdi.. seninle onlar (suffa ehli) arasında ne gibi bir benzerlik olabilir?! Allah'a yemin ederim ki, göğüslerine gömdükleri ihtiyaçlarıyla öldüler, bu ihtiyaçları karşılamaları da mümkün değildi.

Nefsime dedim ki:

...Rivayet zinciriyle Ammar'dan rivayet etmiştir ki:

Ammar, Fırat'ın kenarında yürürken şöyle dedi:

-Allah'ım! Eğer bu kenardan düşmem, seni benden razı kılacağını bilseydim, hemen düşerdim. Eğer kendimi bu suya atıp boğulmam, seni benden razı kılacağını bilseydim, hemen yapardım...

-Seni Allah adına yemine veriyorum, ey nefis! Allah'ın rızasıyla ilgili olarak bir karşılık beklemeksizin böyle bir şey aklına geldi mi hiç?

-Hayır, vallahi... dedi, beni bu örnekten uzaklaştır. (50)

Nefsime dedim ki:

Evet, bu Abdullah bin Mesud'dur. (r.a.) Ona kadar uzanan bir rivayet zinciriyle Onun şöyle dediğini rivayet ettik:

-İstenmeyen şu iki şey güzeldir!.. Ölüm ve yoksulluk!.. Allah'a yemin ederim, insan ya zengin olur ya fakir. Ben bunlardan hangisiyle sınılandığıma bakmam. Şayet zenginlikse, bunda şefkat ve infak vardır... Eğer yoksulluksa, bunda da sabır vardır.

-Şimdi seni Allah adına yemine veriyorum, ey nefis!.. Allah ile ömrün boyunca böyle bir muameleye girdin mi?..Bu şekilde bütünüyle kendini Allah'a verebildin mi?.. Zenginlikte fitneye düşmekten, yoksullukta da küfre kaymaktan emin oldun mu?..

Dedi ki:

-İnsaf etmek gerekirse, kendimi bütünüyle Allah'a vermedim. Beni bu örnekten de uzaklaştır, çünkü benim çok çok üzerimdedir...

Ona dedim ki:

-Evet, şu da Ömer b. Hattab'dır (r.a)... O Müslüman olduğu zaman Nebi Aleyhisselam O'na:

-Ey Ömer! Müslüman olduğunu gizle, dedi.

Ömer (r.a) şöyle dedi:

-Seni hak üzere Nebi olarak gönderen Allah'a yemin ederim ki, müşrikliğimi açıkça ilan ettiğim gibi, Müslümanlığımı da ilan edeceğim...

-Şimdi ey nefis! Gördüğün bir marufu emretmek suretiyle Allah'ın dini hususunda hiçbir zaman böyle bir hamiyet gösterdin mi? Keskin kılıçların çekildiği, yardım edecek kimsenin bulunmadığı ve öldürülme ihtimalinin çok olduğu bir ortamda bir münkeri engellemeye kalktın mı? (50-51)

Nefsime dedim ki:

Şu, Resûlullah'ın (s.a.v) azatlısı Ebu Abdullah Sevban'dır. Ona kadar uzanan sahih bir rivayet zinciriyle rivayet ettik ki, O, Hz. Resûlullah'ın (s.a.v) şöyle dediğini duymuş:

-"Kim bir hususta bana söz verirse , ben ona cenneti garanti ederim."

Sevban:

-Ben yâ Rasûlullah! demiş.

Resullallah (s.a.v):

-O halde hiç kimseden bir şey isteme, buyurmuş.

Sevban(r.a) o günden sonra hiç kimseden bir şey istememiş. Hatta devenin sırtında iken elindeki kırbaç yere düşse, kırbacı yerden alıp kendisine vermesini kimseden istemez, kendisi inip almış.

-Seni Allah adına yemine veriyorum, ey nefis! Seninle yapılan konuşmalarda, sonunu bilmediğin bir hususta bu şekilde öne atıldın mı hiç? Öne atılmış olsan bile, bu örnekteki gibi kendini feda etmeyi göze aldın mı, tercih hükmüyle bulunduğun makam gereği fedakarlıktan kaçınmak için tevile yeltenmezlik ettin mi? (51)

O'na dedim ki:

-...Osman bin Affan, halka emirlik makamına uygun yemekler yedirir, sonra evine giderek ekmek ve yağ yerdi.

-Allah için söyle ey nefis!.. Arkadaşlarına karşı böyle davrandın mı hiç?.. En güzelini onlara

layık görüp, kendin basit, kaba şeyleri tercih ettin mi?.. (52)

Nefsime dedim ki:

-İşte şu Ebu Derda'dır. Der ki:

-Sen **Kur'an'ın çeşitli yönlerinin, boyutlarının olduğunu görmedikçe bütünüyle fakih olamazsın. Kur'an'ı derinliğine kavrayamazsın.** *Allah adına insanlara öfkelenmedikçe, sonra nefsine bakıp ona, insanlardan daha çok öfkelenmedikçe tam fakih olamazsın, dini derinliğine kavrayamazsın...*

Ebu Derda (r.a) kendisine ilim verilenlerden biriydi.

-“Allah için söyle ey nefis!.. Hiçbir zaman Ebu Derda'nın dediği gibi oldun mu?... (64)

Ebu Muhammed Abdülaziz (r.a) :

Allah bir insanla ancak vahiy aracılığıyla veya bir perde gerisinden ya da bir Resul göndererek konuşur. (Şura Sûresi, 51. Âyet)

Âyetiyle ilgili – Allah razı olsun- şöyle dedi:

-Bu Âyetin sırrı “**bir insanın**...” ifadesindedir.

Bir kimseye de beşeriyet özellikleri galip gelmedikçe beşer denemez. (70)

3. Bölüm

... Şu Ali bin Ebutalib'dir. **Nebevi ilmin kapısı**, sırlar sahibi ve imamı.

... Allah şahittir ki, Ali'nin bazı hallerine şahit oldum. Bir keresinde gece perdelerini indirmiş, yıldızlarını serpiştirmişti. O'nu mihrabında fark ettim. Sakalından tutmuş, yılan sokmuş kimse gibi kıvranıyordu. Kederli biri gibi ağlıyordu. Sesi hâlâ kulağımdadır. Şöyle diyordu:

-Ey Rabbimiz!.. Ey Rabbimiz!.. -yakarıyordu-

Sonra Dünyaya seslendi:

*-Beni mi kandıracaksın? Beni mi iştihakla kendine bağlamak istiyorsun? Heyhat! Heyhat! Benden başkasını kandır. **Seni üç talakla boşadım**. Çünkü senin ömrün kısa, meclisin hakir ve tehlikelerin büyüktür. Ah! Azık yetersiz, yolculuk uzun ve yol ürkütücü!*

...

Bir gece Ali b. Ebutalib'i (r.a) evinden çıkarken gördüm. Yıldızlara baktı ve şöyle dedi:

-... Ne mutlu dünyadan uzaklaşıp ahirete meyledenlere! Onlar yeri bir sergi, toprağı döşek, suyunu hoş bir koku gibi görürler.. Dua ve Kur'an'ı giysi ve şiar edinirler. İsa (a.s) yaptığı gibi dünyayı reddetmişlerdir.

Şu parlak ve beliş sözleri içeren sahili olamayan denizlere bak!

Allah için söyle ey nefis! Şu Ali b. Ebutalib (r.a) Senin olduğunu iddia ettiğin makam ve hale sahip olmasına, makamını ve amelini bilmesine, amelini hikmetle yerine getirmesine, hakikatleri en noksansız şekilde gerçekleştirmesine rağmen; hallerini sergilemeye, göstermeye kalkışmıyor, senin yaptığın gibi.

Senin zamanında yaşayan bir çok arif de kabz halinden sonra, bast haline geçtiler, heybetlerinden sonra yumuşadılar, daha önce ellerinin tersiyle attıkları malları topladılar, diğer bir ifadeyle döndüler, halk de onlardan yüz çevirdi. Kaybettikleri halde kazandıklarını sandılar.

Ey Nefis! Ali'nin (r.a) irfana hakim oluşuna, gelişmelerin karşısına geçip belirginleşmesine ve elini göğsüne vurarak :

-Burada ne ilimler var! Keşke onları taşıyacak birini bulsaydım... deyişine bak.

Bir de yalnızken Mevlasının lisanıyla dünyaya seslenişine bak.

...

Allah için söyle ey nefis! Yetersiz irfanına ve düşük müşahede düzeyine rağmen, bu imam kadar bu halle beraberliğin oldu mu?..

Dedi ki:

-Hayır, vallahi... Benim yaşadığım aniden belirip kaybolan parıltılardan, bazı zamanlarda doğan ama başka zamanlarda görünmeyen hilallerden ibarettir. (53,54)

..Şu Selman-ı Farisi'dir.. Soy olarak senden aşağı, ama din olarak senin imamındır.

..Şöyle rivayet ettik:

-Medain halkı Selman'ın mescitte olduğunu duydu. Hemen oraya koştular ve etrafında toplandılar. Derken orada bin kadar kişi toplandı. Selman ayağa kalktı ve:

-Oturun, oturun!... dedi.

İnsanlar oturunca Yusuf Sûresini açtı okumaya başladı. Bunun üzerine birer birer kalkıp gitmeye başladılar. Derken orada yüz kadar kişi kaldı. Selman öfkeleni ve şöyle dedi:

-Süslü, parlak sözler istiyordunuz; ben size Allah'ın kitabını okuyunca kalkıp gittiniz!

-Allah hakkı için söyle ey nefis! Burası Hak meclisidir. Bana doğruyu söyle; *Allah'ın kitabını dinlediğinde titremediğin, ama sana bir şiir okuduğunda titrediğin, delirdiğin, halden hale girdiğin oldu mu?*

Dedi ki:

-Allah'a yemin ederim ki, her zaman ki dinim ve edebim budur. Sana daha fazlasını da söyleyeyim:

-Allah'a yemin ederim ki, şu anda bulunduğum halden bana daha ağır geleni şudur: Kur'an okuduğum zaman beni bir yorgunluk, bir bıkkınlık alır.

Sana derim ki:

-Vallahi bir şey yapacak gücüm yok. Artık zayıfladım. Zihnim yoruldu. Beni bundan uzak tut...

Sen de Mushaf'ı elinden bırakır, dilinle okumayı durdurursun. Çok geçmeden, senin sözlerinden veya başkalarının sözlerinden her hangi bir sanat dalıyla ilgili sözlerine dikkatini çekerim. Sen de hemen ağzını açar onları söyler, mırıldanır, terennüm edersin. Gayet akıcı bir şekilde, yalın olduğunu düşündüğün en güzel tarzda, nefsi memnun edecek şekilde okursun. Sen de en küçük bir yorgunluk ve bıkkınlık görülmez... (57, 58)

Selman-ı Farisi doğru söylemiştir. Ebu Meyden de. Ki şöyle demiştir:

-Mürid, istediği her şeyi Kur'an'da bulmadığı sürece Mürid olamaz... Bu Mürid'in makamıdır. Bir de Arif'in makamını düşün! Efendisinin sözünün dışında ki bir söze nüfuz eder mi?! (63)

... Karşılaştığımız ve müzikle meşgul olan, ama bundan önce böyle düşünmeyen bazı şeyhlere bunun nedenini sorduk ve dedik ki:

-Daha aşağı müzik makamına yerleşen şeyh, nefsinin hazzı için inmiştir. Şeyh *-Allah doğrusunu her ketsen daha iyi bilir-* dünyevi nefsine merhameten müzik makamına inmiştir ve müziği şereflelendirmek için müzik dinlemeye koyulmuştur. Çünkü müzik ariflerle şereflenir, arifler onunla şereflenmezler. Böylece şeyhin müzik makamına inişi, Hakkın kullarına inip:

-Tevbe eden yok mu, onu bağışlayayım... demesi gibidir.

Biz, Hakkın bize inmesiyle şerefleniriz, O bizimle şereflenmez. Ama bu, şeyhin yüce bir makamda olması durumunda geçerlidir. (63)

Ebu Yezid mürid hakkında şöyle dedi:

-Müridin müzik dinlemeye meyilli olduğunu görürsen, bil ki onda tembellikten izler vardır. (68)

... Biz şiir ve şarkı dinlemenin haram olduğunu söylemedik. Aksine, şeriatın müsaade ettiği ölçülerde şiir ve şarkı dinlemenin mubah olduğunu söyledik. Sonra müzik dinlemenin makamlar içinde eksiklik oluşunu açıkladık, menzilin nereden olduğunu belirttik. (69)

4. Bölüm

Osman bin Mazun (r.a) meclise girdi. Üzerinde çizgili bir elbise vardı. İyice eskimiş ve yırtık yerlerini tüylü bir deriyle yamalamıştı. Rasûlullah (s.a.v) onun bu durumu karşısında duyulandı!.. Ashab da duyulandılar. Buyurdu ki:

-Yavaş olun! Bir gün gelecek, sizden biriniz bir giysiği çıkarıp başkasını giyerken, önüne kâsenin biri konulup biri kaldırılırken, Kâbe'nin örtülür gibi evlerinizin duvarlarını değerli kumaşlarla örterken haliniz ne olacak?...

Dediler ki:

-Yâ Rasûlullah! Bunun olmasını ve bize bolluk ve rahat geçimin isabet etmesini isterdik.

Buyurdular ki:

-Bu olacak ve siz bu gün onlardan daha iyisiniz.(75)

Ona dedim ki:

Rasûlullah (s.a.v), ölüm döşeğinde olan Osman b. Mazun'un (r.a) yanına girdi. Üzerine kapandı ve öptü. Sonra şöyle dedi:

-Allah sana rahmet etsin ey Osman! Ne sen Dünyadan bir şey aldın, ne de Dünya senden bir şey aldı.

Şimdi Allah için söyle ey nefis!

Seni sana karşı insafa çağırıyorum. **Söyle bana; eğer şu anda üzerinde bulunduğun halde Rasûlullah (s.a.v) zamanında olsaydın ve de ölmek üzere olsaydın, Rasûlullah (s.a.v) sana karşı da böyle davranır mıydı?...**

(73)

Bir adam efendimiz Ebu Medyen'e (r.a) geldi ve şöyle dedi:

-Ey Efendimiz! Şeytan bana eziyet ediyor. Onu benden uzaklaştırmanı umuyorum.

Şeyh ona dedi ki:

-Senden önce de Şeytan gelip seni bana şikayet etti.

Adam:

-Peki, sana ne dedi? diye sordu.

Şeyh dedi ki:

-Şeytan bana şunu söyledi:

-Ey Şeyh!.. Biliyorsun ki, dünyayı Rabbim olan Allah benim için yarattı. Onu benim zimmetime verdi. Dünyayı benim hissem kıldı. Beni ona sahip yaptı. Filan adam geldi, bana saldırdı, bana ait olan şeyi aldı. Ben de onun peşinden koşup hakkımı almaya çalıştım. Allah'a yemin ederim, onlardan hiçbir insana durduk yere yönelmedim, hiç kimseyi onlardan almadım, yerimden ayrılmadım. Sadece bahçemi ve malımı korudum. Ondan bana ait bir şey alanın peşine düşer, hakkımı isterim. Biliyorsun ki filan adam gelip beni sana şikayet edecek. Ben ondan önce gelip olayı sana anlatmak istedim. Ben **hakkımı onun yanında bırakmam. Gücümün yettiği kadar dininden alırım**, ya da zahitlerin ve dünya ile bağlarını kesenlerin yaptığı gibi benim eşyayı geri verir. Nitekim yüce Allah şöyle buyurmuştur:

Benim kullarım üzerinde senin bir hakimiyetin yoktur.

(İsra Sûresi, 65. Âyet)

Benim onlara karşı bir hüccetim, onlarda bir hakkım yoktur, eğer benim hakkımı bırakırlarsa. Ama bu adam bana haksız yere saldırıda bulundu. Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

Size kim saldırırsa, onun saldırısının misliyle ona saldırın.

(Bakara Sûresi, 194. Âyet)

Şimdi kim zalimdir?..

Adam:

-Ben, dedi.

Şeyh:

-Öyleyse Şeytana dünyasını ver, o da sana ahiretini versin, dedi. (79,80)

Üveys el Karani akşama girdiğinde, "*bu gece rüku gecesidir...*" der ve sabaha kadar rüku ederdi. Bir başka gece, "*bu gece secde gecesidir...*" der ve sabaha kadar secde ederdi. Akşam olunca evde ki bütün yiyecek ve giyecekleri sadaka olarak yoksullara verirdi. Sonra şöyle derdi:

-Allah'ım! Bir kimse açlıktan ölürse, beni bundan sorumlu tutma. Allah'ım ! Bir kimse çıplak olduğu için ölürse, beni ondan sorumlu tutma...

Allah için söyle ey nefis!.. Bu hal ile vasfedildin mi hiç?.. Bütün geceyi tek bir secdeyle, sabaha kadar başını kaldırmadan veya rükua gidip sabaha kadar belini doğrultmadan geçirdin mi?.. (82)

...Kutuplardan ve imamların büyüklerinden biri olan Ebu Yezid, bu temyiz derecesine ulaşmamıştı. Şöyle derdi:

-Geceye girdiğim zaman, onu rükuda veya secdede geçirmek isterim. Derken namaza durur, rüku etmem. Yahut rüku eder, secde etmem. Yahut da secde eder, rüku etmem. Başımı kaldırıram.

Gelip de önü tıkanan ile, yürüyüp de önü açılan arasında ne büyük farklar vardır. (82)

Nefis dedi ki:

Ey efendim bana acı!.. Benim hakkımda acele etme. Üveys meselesinde bana bu husus zahir oldu ki, Hallac onun üstüne çıkmış. Çünkü Hallac (r.a) halini şöyle açıklamış:

"-Bir adam yirmi gün boyunca bir şey yemeden oturup da sonra ona bir yiyecek gelse, o da şehirde bu yemeğe kendisinden daha çok muhtaç olan birinin bulunduğunu bildiği halde o muhtaç kişiyi kendisine tercih etmeyip yemeği yese, makamından aşağı düşer..."

Gördüğün gibi bu yüce bir makamdır. Oysa Üveys, yiyecek ve giyeceğinin ancak fazlasını verirdi. Önce kendi ihtiyacını ayırır, sonra artanı her gece gücü dahilinde yoksullara dağıtırdı. Üstelik şehirde aç kimselerin olduğunu da bilirdi, buna rağmen kendisinin ihtiyaç duyduğu şeyi ona vermezdi. Bunu da görüyorsun.

Ona dedim ki:

-Ey nefis!.. Sen hakikatleri bütün çıplaklığıyla göremeyenler gibi bir itirazda bulundun. Ama makamları bilmediğini ortaya koydun. Şimdi cevabı dinle ve Üveys' in erişilemeyecek bir imam olduğunu bil...

-Bilesin ki ey nefis!...

Arif, Hallac gibi **hal sahibi olunca**, nefsiyle başkalarını ayırır, nefsine şiddet ve baskıyla muamele eder, başkalarının nefsine ise onu kendine tercih etmez, merhamet ve şefkat ile muamele eder.

Arif, **makam sahibi olunca**, makama yerleşmiş, güçlü olunca, nefsi ona yabancı olur. Nefsiyle alemde ki diğer nefisler arasında fark kalmaz. Dolayısıyla başkalarının nefislerine karşı sergilemek durumunda kaldığı merhamet ve şefkati kendi nefsine karşı da göstermek durumundadır. (84)

5. Bölüm

Sadaka veren arif kişi, sadaka dağıtmak üzere çıktığında, karşılaştığı ilk yoksula sadakasını verir. Ama **onu bırakıp başka bir yoksula sadakasını vermek üzere yoluna devam ederse, kuşkusuz Rabbinin rızasından nefsinin hevasına uymaya intikal etmiş olur** ve ariflerin divanından çıkar. Çünkü bu Risalet gibidir. Risaleti tebliğ hususunda insanlar arasında ayırım yapılmaz... (85)

Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

İyiliği önce nefsine yap. Sonra ailene, sonra yakın akrabalarına yap. (85)

Cennet zorluklarla kuşatılmış haldedir. Zorlukları mümin dünyada, kafir ise ahirette çeker. Cehennem de çekici güzelliklerle donatılmıştı. Kafir dünyada bunlardan lezzet alır, mümin ise ahirette.

O halde hangi gurupta yer aldığına bak!.. (89,90)

Necid bölgesinden bir adam Rasûlullah'ın (s.a.v) yanına gelerek şöyle dedi:

-Yâ Rasûlullah!.. Kuraklık yaşıyoruz, helak olduk, Allah bize rahmetini ulaştırmadı. Allah'a dua et, bize yağmur yağdırsın...

Bunun üzerine Rasûlullah Efendimiz (s.a.v) dua etti. Adam gitti. Bol yağmur yağmış, o sene ihya olmuşlardı. Sonra ertesi yıl bir daha geldi ve dedi ki:

-Yâ Rasûlullah!.. Bizim için Allah'a dua ettin, önceki senemiz ihya oldu. Bu sene için de dua et.

Bunun üzerine Rasûlullah (s.a.v) şöyle dedi:

-Kafirler gibi mi yağmur isteyeyim?.. Hayır, memleketine geri dön.

Şu lafzın ihtiva ettiği sırlara bak!.. Rasûlullah (s.a.v) yağmurun, Allah katından belli bir ölçüye göre yağdığını ve bu talebin yağmurun belli bir ölçüyle yağması gerçeğine uygun olmadığını biliyordu. Bu yüzden: **Kafirler gibi mi yağmur isteyeyim?..** diyerek bu talebi reddetti. Böyle bir talepte bulunan adamı bundan alıkoymaya yönelik öğütünde nice ilimler gizlidir. **Rahat, konfor ve maddi genişliğin devamlılığını kafirler topluluğuyla irtibatlandırdı ve müminin, nefsinin zorluk ve sıkıntı ile rahat ve konfor arasında dolaştırdığını, bazen bolluğu, bazen de yokluğu yaşattığını dile getirmiş oldu.** (94,95)

Size en yakın olan kâfirlerle savaşın. (Tevbe Sûresi, 123. Âyet)

Sana en yakın olan ve en çok sana saldıran düşman senin bedeninin kalıbı içinde ki nefsidir. (106)

İmam namazda "**Amme**" Sûresini okudu :

Biz yeri bir döşek ve dağları da kazıklar yapmadık mı?..

(Nebe Sûresi, 6 ve 7. Âyetler)

Âyetini okuyunca imamın okuyuşuyla ilgim kalmadı. Onun sesini duymaz oldum. Sözünü ettiğimiz Şeyhimiz Ebu Cafer'î gördüm. Şöyle diyordu:

-Âlemin döşegi ve (sarsılmasına engel olan dağları) **kazıkları müminlerdir.**

Müminlerin döşegi ve (sarsılmalarını engelleyen) **kazıkları âriflerdir.**

Âriflerin döşekleri ve (sarsılmalarını engelleyen) **kazıkları Nebi'lerdir.**

Nebilerin döşekleri ve (sarsılmalarını engelleyen) **kazıkları Resullerdir.**

Bu arada yüce Allah'ın anlatmasını dilediği başka hakikatler de anlattı.

Bu sırada yeniden imamı duymaya başladım:

Konuşan doğruyu söyler.. İşte o kesin olarak gelecek gündür.. Âyetini okuyordu.
(112)

Allah razı olsun, beni severdi, ama bunu bana belli etmez başkalarına yaklaşırdı. Beni kovar başkasının sözlerini tasdik ederdi. Meclislerde, oturumlarda beni azarlar, ayıplardı. Hatta benimle beraber olan arkadaşlarım bunun benim himmetimin azlığından kaynaklandığını sanırlardı. Çünkü onlar benimle beraber Onun gözlerinin önünde ve hizmeti altındaydılar. Fakat bu toplulukta benden başka yükselen- Allah'a hamd olsun- çıkmadı. Şeyh (r.a) bunu söylerdi. (114)

Bir gün bu Şeyhin yanına girdim. Bana dedi ki:

-Ey Oğul!.. **Nefsine dikkat et.**

O'na dedim ki:

-Şeyhimiz Ahmed'in yanına gittim, bana :

-Rabbine dikkat et... dedi. Hanginizi dinleyeyim?..

Dedi ki:

-Ey Oğul!.. Ben nefsimle beraberim. Ahmed ise Rabbiyle beraberdir. Her birimiz, kendi halinin gereği olan davranışı sana göstermişiz. (131)

Hız. Nebi (s.a.v) : **İlmi Allah'tan başka bir gaye için öğrenen, ilmi Allah rızası dışında kullanan alimleri yermiştir.** İlim sahibi oldukları için değil, nitekim, başka bir gurup alimi de huşu sahibi olduklarını belirterek övmüştür.

Nitekim ben de bu kitabımda sûfileri yerdim. Ama, kesinlikle benim maksadım sadıklar değildir. Benim maksadım; **insanlar arasında Sûfi kıyafetleri giyerek dolaşan, iç dünyaları ise tamamen aksi bir biçimde şekillenen kimselerdir.** Yüce Allah bir âyette şöyle buyurmuştur:

İnsanlardan öyleleri vardır ki, dünya hayatı hakkında söyledikleri senin hoşuna gider. Hatta böylesi; kalbinde olana Allah'ı şahit tutar. (

Bakara Sûresi, 204. Âyet) (145)

(Abdullah el Hayat (r.a) ile) el Adis camiinde karşılaştığım zaman **on veya on bir yaşındaydı.** İki yün abası vardı. Rengi soluktu, çok düşünürdü... **Derin bir vecdi ve cezbesi vardı.** Bu tarikatta bana bir takım fetihler nasip olmuştu. Ama hiç kimse beni bilmiyordu. Onunla kendimi mukayese etmek istedim. *Ona baktım, tebessüm etti, bana baktı. Ona işaret ettim, O da bana işaret etti.* Allah'a yemin ederim, kendimi onun karşısında kalp bir dirhem gibi gördüm. Bana dedi ki:

-Çalış... çalış... Ne mutlu ne için yaratıldığını bilene!.

Benimle ikinci namazını kıldı, ayakkabılarını aldı, bana selam verdi ve gitti. Ben de evini bildiğim için arkasından gittim. Ama ondan bir ize rastlamadım. Onu sordum, hiç kimse bana onunla ilgili bir şey söylemedi. Onu görmeden rahat edemedim... Ondan sonra O'nu hiç görmedim. Şu ana kadar onunla ilgili bir haber de duymadım. **Allah velilerinden kimisi küçük, kimisi de büyüktür.** Allah onlardan razı olsun. (165)

6. Bölüm

Bir gün Rasûlullah (s.a.v) ashabından bir gurup arasında otururken şöyle buyurdu:

-Yarın cennet ehlinde bir adam sizinle namaz kılacaktır.

Ebu Hureyre der ki:

-O adamın ben olmasını temenni ettim. Sabah erkenden geldim ve Rasûlullah'ın (s.a.v) arkasında namaz kıldım. Mescitte kalmaya devam ettim. Her kes dağılıp gitti sadece ben ve O kaldık. Biz öyle otururken siyah bir adam çıkageldi. Üzerinde bir hırka vardı ve hırka yamalıydı. Adam geldi ve elini Hz. Rasûlullah'ın (s.a.v) elinin içine koydu. Sonra şöyle dedi:

-Ey Allah'ın Nebi'si!.. Benim için dua et.

Rasûlullah (s.a.v) şehit olması için dua etti. Ondan yoğun bir misk kokusu alıyordum. Dedim ki:

-Ya Rasûlullah bu o adam mıdır?...

-Evet, dedi. O falan oğullarının kölesidir.

Dedim ki:

-Ey Allah'ın Nebi'si!.. O'nu satın alıp azat etsen olmaz mı?

Buyurdu ki:

-Allah onu cennet meliklerinden biri yapmak isterken ben bunu nasıl yapabilirim, Ey Ebu Hureyre!.. Hiç şüphesiz cennet ehlinin melikleri ve efendileri vardır. Bu siyah adam cennet meliklerinden ve efendilerinden biri olacaktır. Ey Ebu Hureyre! Yüce Allah muttaki, velayet makamları gizli ve iyi olarak yarattığı kimselerin saçlarının başlarının dağınık, yüzlerinin toz toprak içinde, sadece helal kazanç ile yetindikleri için karınlarının aç olmasını sever. Bunlar emirlerin yanına girmek için izin istediklerinde bu görüntülerinden dolayı kendilerine izin verilmez. Zengin kadınlarla evlenmek istediklerinde kadınlar onlarla evlenmezler, ortalıkta görünmedikleri zaman kimse onları merak edip aramaz. Ortalıkta görünseler de kimse onları davet etmez. Bir yere çıkıp gelseler, gelmelerinden dolayı sevinilmez, hasta olsalar ziyaret edilmezler, ölseler cenazelerine katılan olmaz.

Oradakiler dediler ki:

-Ya Rasûlullah onlardan birini nasıl görebiliriz?

Buyurdu ki:

-Onlardan birisi Üveys el Karanî'dir.

Dediler ki:

-Üveys el Karanî kimdir?

Buyurdu ki:

-Gözleri ela ve beyazı kırmızıya çalar. İki omzunun arası geniştir. Orta boyludur, gayet esmerdir, çenesi göğsüne değer. Gözleri her zaman secde yerine bakar. Sağ elini sol elinin üzerine koyar. Kur'an okur ve nefsinin haline ağlar. Bütün bedenini kaplayamayan iki abası vardır. Üzerinde yünden bir izar bulunur. Yer yüzünde bilinmez, ama gök yüzünde bilinir. Allah'a yemin etse mutlaka yemini yerine gelir, haberiniz olsun. O'nun sağ omzunun altında beyaz ve parlak bir ben vardır. Bilesiniz ki kıyamet günü kullara, cennete girin diye seslenilirken, Üveys'e şöyle denir:

“-Sen dur ve şefaati et.”

Allah Rebia ve Mudar kabileleri sayısınca insan hakkında ettiği şefaati kabul eder. Ey Ömer, Ey Ali!.. İkiniz onunla karşılaştığınız zaman sizin için Allah'tan bağışlanma dilemesini isteyin. Allah da sizi bağışlar.

Ravi der ki:

-Ömer ve Ali yirmi sene boyunca O'nu aradılar, ama rastlayamadılar. Vefat edeceği sene Ömer (r.a) Ebu Kubeys Dağına çıktı ve en yüksek sesiyle şöyle seslendi:

-Ey Yemenli Hacılar!.. Murad kabilesinden Üveys adlı biri var mıdır?..

Uzun sakallı ve yaşlı bir adam ayağa kalktı ve şöyle dedi:

-Biz Üveys kimdir bilmiyoruz, Ancak benim Üveys adında bir yeğenim var. O önemli biri

değil, durumu da zayıftır, basit bir adamdır. Bu yüzden senin huzuruna çıkartmadık. Şu anda bizim develerimize bakıyor, bizim önde gelenlerimiz arasında hakir görülür.

Ömer:

-Onu kast etmiyormuş gibi görmezlikten geldi, şöyle dedi:

-Senin bu yeğenin nerede, benim aradığım kişi nerede!..

Adam:

-Evet, doğru söylüyorsun dedi.

Sonra Ömer :

-Nerede kalıyor?.. dedi.

-Arafat'ta, misvak ağaçlarının orada... dedi.

Ömer ve Ali derhal merkeplerine binerek Arafat'a gittiler. Baktılar ki bir ağacın dibinde namaz kılıyor. Develeri de etrafında otluyorlar. Merkeplerini bir yere bağlayarak onun yanına gittiler.

-Es-Selâmu aleyke ve Rahmetullâhi ve berekâtuhu... dediler.

Üveys namazını kısa tuttu. Bitirdikten sonra:

-Ve Aleykümüsselam ve Rahmetullâhi ve berekâtuh... dedi.

-Kimsin?.. dediler.

-Deve çobanı, kabilenin ücretlisi, dedi.

Dediler ki:

-Senin ne güttüğünü, ücretli olup olmadığını sormuyoruz. İsmi ne?

Dedi ki:

-Abdullah.

Dediler ki:

-Biliyoruz ki, göklerde ve yerde bulunan her kes Allah'ın kuludur. Annenin sana verdiği isim nedir?..

Dedi ki:

-Benden ne istiyorsunuz?.

Dediler ki:

-Hz. Muhammed (s.a.v) bize Üveys el Karani'yi vafetti. Senin gözlerinin O'nun vafettiği gibi ela, ve beyazının da kırmızıya çalan olduğunu gördük. Bize, senin sağ omzunun altında beyaz, parlak bir ben olduğunu da haber verdi. omzunu bize göster. Eğer böyle bir ben varsa o sensin.

Üveys omzunu açtı, orada ben olduğunu gördüler. Hemen onu öpmeye başladılar. Sonra dediler ki:

-Senin Üveys el Karani olduğuna şahitlik ederiz. Bizim için Allah'tan bağışlanma dile, bizi bağışlasın.

Dedi ki:

-Ne kendim için, ne de Adem oğullarından hiç kimse için özel olarak bağışlanma dilemem. Ancak, denizde ve karada bulunan tüm mümin erkek ve mümin kadınlar için, tüm Müslüman erkek ve Müslüman kadınlar için bağışlanma dilerim. Allah benim durumumu size gösterdi ve size tanıttı. Peki... siz kimsiniz?..

Ali (k.v.) dedi ki:

-Bu Müminlerin emiri Ömer'dir. Ben ise Ali b. Ebutalip'im.

Üveys derhal ayağa kalktı ve şöyle dedi:

-Esselmu aleyke yâ emirel müminin, ve rahmetullahi ve berekatuh.. ve senin de üzerine olsun Ebu Talib'in oğlu!.. Allah bu ümmetten dolayı sizi hayırla ödüllendirsin.

Dediler ki:

-Ve seni de Allah senden dolayı hayırla ödüllendirsin.

Ömer dedi ki:

-Yerinde bekle, Allah sana Rahmet etsin. Mekke'ye gideyim de sana bağış olarak yiyecek ve fazla olan gıyceklerimi getireyim. Burada buluşalım.

Dedi ki:

-Ey Müminlerin emiri. Seninle buluşamam, bu günden sonra beni tanıyacağını da sanmıyorum. Yiyeceği, giyeceği ne yapayım?.. Üzerimde bir izar ve yünden bir hırka olduğunu görmüyor musun?.. Sence bunları ne zamana kadar eskitirim? Develeri gütmeme karşılık dört dirhem aldım.. Sence onları ne zaman yiyebilirim ey müminlerin emiri!.. Benimle senin önünde dar bir geçit vardır. Oradan ancak zayıf, çelimsiz ve hafif kimseler geçebilir. Allah sana rahmet etsin.

Ömer onun bu sözlerini dinleyince kırbacını yere vurdu sonra yüksek bir sesle şöyle dedi:

-Keşke Ömer'in anası Ömer'i doğurmasaydı.. Keşke Ömer'in anası kısır olsaydı da ona gebe kalmasaydı. Bu sözleri ve içeriklerini kim tuta?..

Sonra Üveys yüksek bir sesle şöyle dedi:

-Ey Müminlerin emiri, sen bunları burada tut, ben de burada tutayım.

Derken Ömer geri döndü, Üveys'de develerini sürüp gitti. Kabileye develerini teslim etti, çobanlıktan ayrıldı. Allah'a kavuşuncaya kadar ibadetle meşgul oldu.(98,102)

7. Bölüm

Bedenlerin nefsi olduğu gibi Ruhların da nefsi vardır:

Herem b. Hayan anlatıyor:

-Kufe'ye gittim, tek gayem Üveys'i bulmaktı. Önüme gelene onu soruyordum. Sonunda Fırat nehrinin kenarında buldum. Elbiselerini yıkıyordu. O'nu daha önce duyduğum vasıflarından tanıdım. Esmer tenli, saçları kısa kesilmiş, sakalları gür ve heybetli biriydi. Selam verdim, musafaha yapmak için elimi uzattım, benimle musafaha etmekten kaçındı. Durumunun dehşeti karşısında ibretten dona kaldım. Dedim ki:

-Es selâmu aleyke ya Üveys!.. Nasılsın ey kardeşim.

Dedi ki:

-Sana Allah esenlik versin ey Herem b. Hayan. Beni sana kim gösterdi.

-Allah, dedim.

Dedi ki:

-Rabbimiz olan Allah münezzehtir. Rabbimizin vadi mutlaka yerine gelir.

Dedim ki:

-Allah sana rahmet etsin, adımı ve babamın adını nereden bildin?.. Allah'a yemin ederim ki bugüne kadar ben seni hiç görmedim, sen de beni görmedin.

Dedi ki:

-Nefsîm senin nefsinle konuşunca, ruhum senin ruhunu tanıdı. Çünkü bedenlerin nefisleri olduğu gibi, ruhların da nefisleri vardır.

Dedim ki:

-Bana Rasûlullah (s.a.v) den hadis rivayet et, senden onları ezberleyeyim.

Dedi ki:

-Ben Rasûlullah'ı (s.a.v) hiç görmedim. O'nunla beraberliğim olamadı. O'nu gören bazı adamlar gördüm, O'nun hadislerinden bazıları size ulaştığı gibi bana da ulaştı. Ben üzerime bu kapıyı açmak istemiyorum. Kadı ya da müftü olmak istemiyorum. Ben nefsimle uğraşıyorum.

Dedim ki:

-Bana Kur'an'dan âyetler oku, senden dinlemek istiyorum. Bana dua et, tavsiyede bulun..

Bunun üzerine elimden tuttu, Fırat kenarında yürüdük. Sonra şöyle dedi:

-En gerçek söz, en doğru söz ve en güzel kelim Rabbimindir. Rabbim buyuruyor ki:

Şüphesiz hüküm günü hepsinin bir arada buluşacağı gündür..

(Duhan Sûresi, 40. Âyet) Sonra öyle bir hıçkırdı ki, bayıldığını sandım.

Ardından :

O gün dostun dosta hiçbir faydası olmaz, kendilerine yardım da edilmez, ancak Allah'ın merhamet ettiği kimseler böyle değildir. Şüphesiz O Aziz'dir, merhametlidir. (Duhan Sûresi, 41 ve 42. Âyetler)

Sonra bana baktı ve şöyle dedi:

-Ey Herem b. Hayan!.. Baban öldü, sen de ölmek üzeresin. Ebu Hibban Halilurrahman öldü, ey ibni Hayan!.. Musa Neciurrahman öldü İbni Hayan!.. Muhammed öldü. Ölenler ya cennete ya cehenneme giderler. Adem öldü, Havva öldü ey İbni Hayan!.. Rasûlullah (s.a.v) ın oğlu İbrahim öldü, ey İbni Hayan!.. Müslümanların halifesi Ebu Bekir öldü. Kardeşim, dostum ve safim Ömer öldü.

Ah Ömer!..

Bu konuşma Ömer'in halifeliğinin sonlarında oldu.

Dedim ki:

-Allah sana Rahmet etsin, Ömer ölmedi ki!..

-Evet, Rabbim bana onun ölüm haberini verdi, ben ne söylediğimi biliyorum. Ben ve sen yarın ölümde buluşacağız.

Sonra sessizce dualar etti. Ardından şöyle dedi:

-Bu sana vasiyetimdir ey İbni Hayan!.. Allah'ın kitabından ayrılma. Salih müminlere ve

Salih Müslümanlara ölüm haberini ver. Sana kendi nefsimin ve senin nefsinin ölüm haberini verdim. Ölümü sıkça zikret. Eğer kalbinin bir göz açıp kapama anı kadar bile ölümü unutmamasını sağlayabilirsen bunu yap. Döndüğün zaman kavmini uyar. Nefsinle mücadele et, cemaatten ayrılma. Yoksa dininden ayrılırsın. O zaman ölünce, kıyamet günü cehenneme girersin.

Sonra şöyle dedi:

-Allah'ım!.. Bu, beni senin için sevdiğini ve senin için beni ziyaret ettiğini söylüyor. Cennette, selâm yurdunda beni ziyaret etmesini sağla. O'nu dünya nimetlerinin azına razı olan biri kıl. Dünyadan ona verdiğini her hangi bir nimetin kolay elde edilir ve afiyet verici olmasını sağla. Onu senin verdiğin nimetlere şükredenlerden biri kıl. Seni Allah'a emanet ediyorum ey Herem bin Hayan. Selâm üzerine olsun. Bu günden sonra benden bir şey talep ettiğini görmeyeceğim. Benden isteme. Beni an, ben de seni anayım. Benim için dua et, inşallah. Buradan git ki ben de buradan gideyim.

Ben onunla bir saat kadar yürümek istedim, fakat o bunu istemedi, ve ağlayarak benden ayrıldı. Ben de ağladım, sonra bir yola girdi. O günden sonra kaç kere onu aradıysam, O'nun hakkında en ufak bir bilgiye sahip olan tek kişiye rastlamadım. (103...105)

Muğire şöyle der:

-Üveys el Karâni bütün giysilerini sadaka olarak verirdi de kendisi çıplak kaldığı için Cuma Namazına gitmek için üzerine giyeceği elbise bulamazdı. Bunu destekleyen bir diğer rivayet de, İbni Dinar'dan rivayet ettiğimiz şu hadistir:

Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

-Ümmetinden öyle kimseler vardır ki, üzerlerine giyecek elbiseleri olmadığı için mescide veya namaz kıldığı namazgahına gelemes. İmanı da insanlardan istemesine engel oluşturur. Üveys el Karâni onlardan birisidir.

Abdullah b. Seleme şöyle der:

-Azerbaycan'da sefere çıkmıştık. Üveys'de bizimle beraberdi. Seferden dönerken Üveys hastalandı. O'nu taşıdık, çok geçmeden öldü. Bunun üzerine konakladık. Baktık ki, taze açılmış bir mezar, ısıtılmış su, kefen ve kâfur oracıkta hazır bulunuyor. Hemen yıkadık, kefenledik, namazını kılıp defnettik. Giderken bir birimize şöyle dedik:

-Dönüp baksak da, mezar yerini öğrensek.

Döndük baktık ki ortada ne bir kabir var ne de bir iz. (102)

8. Bölüm

(Fatıma bint Ebu'l Müsenna) Şöyle derdi:

-Benim yanıma gelenlerin hiç biri falan -beni kast ederek- kadar hoşuma gitmez.

Niçin diye sorulduğunda şu cevabı verdi:

-Hanginiz yanıma gelse varlığının bir kısmıyla gelir, diğer kısmı ise evi ve ailesiyle ilgili olarak geride bırakır. Ama oğlum, gözümün nuru **Muhammed bin Arabi** hariç. O benim yanıma geldiğinde bütün benliğiyle gelir, ayağa kalktığı zaman bütün varlığıyla kalkar, oturduğu zaman bütün varlığıyla oturur. Geride nefsiyle ilgili olarak bir şey

bırakmaz. Tarikat böyle olmalıdır.

Allah ona mülkünü arz etmişti, ama o bu mülkten hiçbir şeyin yanında durup beklemedi. Şöyle derdi:

-Sen her şeysin, Senin dışındaki her şey benim için uğursuzdur.

Allah sevgisiyle kendinden geçmişti, Onu gören ahmak derdi. Ama O:

- "Asıl ahmak Rabbini bilmeyendir... " derdi. (176,177)

Allah yaratılışlarının esası olan fitratın hakikatini onlara açıklamak istedi. İnsanın asi ve itaatkar kabzalarının birleşiminden ibaret olduğunu, alemde ki diğer varlıkların her birinin ise kabzalardan sadece birinden ibaret olduğunu anlatmayı irade etti. Dolayısıyla alem ilahi huzur açısından sadece bir ele dayanmaktadır. İnsan ise küllidir. İlahi huzur açısından iki ele de dayanmaktadır. İnsanın sureti kemal bulsun, halifeliği sahih olsun, mertebesi açıklığa kavuşsun, en şerefli varlık, en yüce maksat olduğu bilinsin diye onun var oluşunda iki eli birden kullanmıştır.

Secdeler ve Şeytan:

Bu yüzden yüce Allah insana eksik nazarıyla bakanlara karşı Onu şu sözleriyle övmüştür:

"İki ilimle yarattığıma secde etmekten seni men eden nedir?.." (Sad:75)

Bu ayet övgü mahiyetindedir.

...

Adem oğlu bütün halleri içinde sadece namazlarında gerçekleştirdiği secdeleri aracılığıyla İblis'e en büyük mağlubiyeti tattırır. Çünkü bu onun hatasıdır. Dolayısıyla çok secde etmek ve secdeleri uzun tutmak Şeytanı derin bir kedere gark eder. İnsan namazlarında sadece secde halinde masumdur, koruma altındadır. Çünkü insan secde ettiği zaman, şeytan işlediği günahı hatırlar ve üzülür. Dolayısıyla kendi derdine düştüğü için secde halinde ki insanla uğraşacak vakit bulamaz.

Bu yüzden Hz. Rasûlullah (s.av) şöyle buyurmuştur:

"Adem oğlu secdeye vardığı zaman Şeytan bir köşeye çekilir, ağlar."

Kul secde halinde şeytandan yana güvende olsa da nefsinden yana güvende olmaz. Dolayısıyla secde halinde insanın aklından geçen bütün düşünceler ya Rabbânîdir, ya melektendir, ya nefsânîdir. Şeytanın secde halinde insanı etkilemesine imkan yoktur. Kul secdeden başını kaldırdınca İblisin bu niteliği ortadan kalkar, üzüntüsü gider ve seninle uğraşmaya başlar.

Muhtemelen dostum (r.a) şöyle diyecektir:

-“Secde halinde nefis de melek de etkisiz olur. Sadece Hakk kalır. Çünkü şöyle buyurmuştur:

Secde et yakınlaş.. (Alak Sûresi, 19. Âyet) Dolayısıyla secde aracılığıyla yakınlık gerçekleşir. Secde eden, var eden aracılığıyla; var olandan fena bulur...”

Ben de ona şunu söylerim:

-Evet ey dostum... Senin bakışın, halin ve makamın gereğidir. Buna göre karara

varmışsın. (181,182)

Yeryüzünde meleklerin bulunmasına karşın göklerin şeytanlara ve cismani alemlere yurt olmamasıdır. Bu yüzden yeryüzü hilafet huzuru ve halifenin menzildir. (183)

İsrafil ona nazil olduğunda onu muhayyer bırakmış ve şöyle demişti:

-Kul bir nebi olmayı mı istersin, melek bir nebi mi?..

Cebrail ona "**mütevazı ol!..**" anlamında işaret etti. Dedi ki:

-Kul bir nebi olmayı tercih ederim!...

Hz. Nebi (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

-Eğer bir melek nebi olmayı tercih ediyorum, deseydim, dağlar benim için altın ve gümüşe dönuşürdü..

Ama şeyhi (Cebrail), daha iyi olanı tercih etmesini işaret edince, **O (s.a.v), "kulluğunu temenni etti."** Böylece O'na marifet ve himmet verildi.

O da yoksulluğu ve boyun eğişi yöntem olarak benimsedi. O kadar ki açlıktan karnının üzerine taş bağladı. (190)

Ben bunu arif kişi için söylüyorum ki, **o elinin vermeme ve verme hususunda bir aracı olduğunu** ve hesabın kendisinden kaldırıldığını düşünür. *Ancak mevcut zemini değerlendirdiğinde görür ki dünya malı kazanmak için çalıştığı zaman, şefaât, cennete girme, Allah katında ki menzil ve dünyada ki makam açısından zaruri olduğu halde henüz elde*

edemediği dereceden geri kalır.

Çünkü zengin kimse zahitleri, sadık emirler sadık fakirleri ziyaret ederler. (191)

... Allah'ın mahlukatı kendi elleriyle senin için bir imtihan aracı olarak yarattığını görmezse, ona şeref ve yücelik atfeden bir nazarla baksan, bil ki bu cahillik bakışıdır. Nitekim insan hakikati nedeniyle emaneti üstlenmiştir ve ondan başkası üstlenmemiştir. Ama onun hakkında da "**çok zalim ve çok cahil**" nitelemesi yapılmıştır. Eğer insana bu emanet zorla yüklenseydi, zulüm ve cahillik ona nispet edilmezdi. Kendi isteğiyle bu emaneti yüklenince, bu iki nitelik ona nispet edildi. (192)

... **Tenkitçi bir gözle olaylara bakan biri basiretlidir, incelikleri sezer.** Artık ibarelerin zamanı geçti, işaretler de karıştı. Geride bir tek tesbihatlar kaldı..

Bir alim ilmiyle amel etmediği sürece, ilmine aldanmamalı...

İlmiyle amel eden biri de ihlaslı olmadıkça, ilmiyle amel etmesine aldanmamalı...

İhlaslı biride, ihlasında yok olmadıkça ihlasına aldanmamalı... (195)

Onlara dedim ki:

-Bir kimsenin Allah'a gereği gibi ve eksiksiz bir şekilde şükredemeyeceği hususunda ki sözünüz doğrudur. Anacak **kulun, nimete karşılık şükretmesi de bir nimettir.** Bu konuda bizim bilgimizin boyut ve derinliği, sizin bilginizin boyutu ve derinliğinden daha fazladır. Bildiğinizden daha çok şey biliyoruz. Bu demektir ki **siz bizim bildiğimizi bilseydiniz, görmüş olacağınız hakikatlerden ve de eksikliğinizi de gözlemlemenizden dolayı Allah'a ebediyen ibadet etmeyecektiniz!...** (207)

9. Bölüm

... Rabbinden ilk idrak ettiğin nimet, onun seni yokluktan varlığa çıkarmasıdır. Nitekim yüce Allah bunu sana yönelik nimetler arasında saymıştır:

İnsan düşünmez mi ki, daha önce o hiçbir şey olmadığı halde biz kendisini yaratmışızdır. (Meryem Sûresi, 67. Âyet) (196)

... Gerçek sâfililer dediğimiz bu zümrenin ibadet etmeleri, ilahi boyun eğdirmenin bir sonucu değildir. Aksine, *amele ve sonuçlarına fena olgusunun hakim olduğunu müşahede eder biçimde şükür mahiyetinde ibadet ederler. İleride sevap olarak karşılıklarına çıksın, kendilerine ödül olarak verilsin diye amel etmezler.* Aksine onların ibadet etmelerinin sebebi, efendinin onlara: **"Amel edin!"** Demesidir. Onlar, amel ederler ve amellerini takdim ederler. Kabul yada reddetmek Efendi'ye aittir. Teklif bunlara yönelik değildir. Teklifin anlamı bunlardan kaldırılmıştır. Yani onlar ibadet ederken, Salih amellerini sunarken bir ağırlık, bir yüksünme hissetmezler. Çünkü mabutlarını irfan derecesinde bilirler, kendi nefislerinin hakları yerine O'nun haklarını eda etmekle meşguldürler. **Kendileri için bir ecir talep etmeleri tasavvur edilemez. (203)**

... Biz taşlara ve cansız varlıklara farklı bir gözle bakıyoruz.

Nitekim yüce Allah şöyle buyurmuştur:

Taşlardan öylesi var ki, içinden ırmaklar kaynar. Öylesi de var ki, çatlar da ondan su fışkırır. Taşlardan bir kısmı da Allah korkusuyla yukarıdan aşağıya yuvarlanır. (Bakara Sûresi, 74. Âyet)

Burada yüce Allah taşları korku duymak gibi vasıflarla nitelendirmiştir.

Bir yerde de şöyle buyurmuştur:

Eğer biz Kur'an'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu Allah korkusundan baş eğerek parça parça olmuş görürdün.

(Haşr Sûresi, 21. Âyet)

Bir ayet de de şöyle buyurmuştur:

Biz emaneti göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, korktular. (Ahzab Sûresi, 72. Âyet)

Bir ayette göklere ve yere hitabet şöyle buyurmuştur:

İsteyerek veya istemeyerek gelin! İkisi de isteyerek geldik dediler. (Fussilet Sûresi, 11. Âyet)

Ey dağlar ve kuşlar! Onunla beraber tespih edin. (Sebe Sûresi, 10. Âyet)

Yani onun tespihini tekrarlayın, onunla beraber yürüyün.

Biz onun emriyle kolayca giden rüzgarı onun emrine verdik. (Sad Sûresi, 36. Âyet)

Hız. Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Bana selam veren bir taş biliyorum.."

Uhud Dağı hakkında da şöyle buyurmuştur:

"Bu öyle bir dağdır ki, bizi sever, biz de onu severiz."

Hız. Musa (a.s) taşla seslenerek:

"Eşim bir taşdır!... Eşim bir taşdır!.." demiştir.

Ayrıca Hız. Rasûlullah'ın (s.a.v) **avucunda ki çakıl taşları Allah'ı tespih etmişlerdir.**

Bunun gibi daha bir çok örnek verilebilir.

Dolayısıyla **bize göre cansız varlıklar Allah'ı bilirler ve kendi alemlerinde O'nu zikrederler. Tabii kendi ufku ve feleği çapında.** (205)

Sonra Allah, nimet üstüne nimet bahşederek sana daha fazlasını vermiştir. Çünkü seni bitki ve ağaç ümmetinden hayvan ümmetine naklettirmiştir. Seni duygu sahibi, hassas bir varlık yapmıştır. Bu yüzden cansız varlıkların, bitkilerin ve hayvanların yükümlü oldukları şükür ve ibadetten sen de yükümlüsün. **Sen onların hakikatlerini kapsadığın gibi onlardan her birinden fazlasını kapsamaktasın.** O halde aşağısı ve yukarısıyla tüm alemlerin ibadet şekillerini keşfetmen, üzerinde bulundukları ibadet halini belirlemen, böylece kendini onlardan her bir taifenin ibadetini yerine getirmekle sorumlu tutman gerekir. (207)

Sizi güçsüz yaratan, sonra güçsüzlüğün ardından kuvvet veren ve sonra kuvvetin ardından güçsüzlük ve ihtiyarlık veren Allah'tır.

(Rum Sûresi, 54. Âyet)

Âyette sözü edilen ilk güçsüzlük hakiki bir güçsüzlüktür, tefsiri değildir. Allah bu

güçsüzlüğü senin için, bütün alemin fıtratı üzere yaratmıştır. Kuvvet ise, sana şekil verdikten sonra büyük genel topluluk sırrının içine üflenmesidir. *İkinci güçsüzlük ve ihtiyarlık ise, sana bahsettiği marifet ilacını içmendir.* Bu ilacı kullandın ve bundan da fayda gördün. Artık sen hiçbir hususta alem çerçevesinde değilsin ve kesinlikle onlarla birlikte temayüz etmezsin. Çünkü sen **ulûhiyet sırrıyla** onlardan ayrıldın. Eğer bu sırrı kullanırsan ve sözünü ettiğim bu ilaçlardan içmezsen, Firavun'la, Nemrut'la ve rubûbiyet iddiasında bulunan herkesle birlikte olursun. Her biri Firavun'un sözünden kendi oranında bir iddiada bulunmuştur. Sözgelisi bir insanın:

“eğer ona şunu demeseydim, şu olurdu..” ,

“eğer ben olmasaydım çoluk çocuk helak olurdu...” demesi, bu türden bir iddiadır ve bu, ulûhiyet mertebesinin en aşağısıdır. Hatta bu tarikattaki bir Şeyh şöyle demiştir:

-"Eğer benim himmetim falancaya eşlik etmeseydi, mutlaka helak olurdu."

Bu sözlerin tümü ulûhiyet sırrı hastalığından kaynaklanan illetler ve marazlardır. Bu sözleri söyleyenlerin, bu iddiada bulunanların her biri iddiasının oranında ceza görecektir. *Ya en büyük cezaya çarptırılır, ya da nasip eksilmesine uğrar. Ama mutlaka ceza görür. Bu yüzden bize göre fena anlayışı üzere kalmak en yücedir.* (214)

10. Bölüm

Ey dostum!.. Sen ki bir insansın, ibadetinde şu beş hakikat istenir:

1-Senin içinde olan melek hakikati.

2-Duyu sahibi hayvan hakikati.

3-Bitki hakikati.

4-Cansız varlık hakikati.

5-Bütün varlıkları içeren: Genel hakikat.

Bu hakikatleri eksiksiz ifa ettiğin, bunları eda ettiğin ve marifetini keşfetme hususunda sana bahşettiği imkan oranında Allah'a ibadet ettiğin zaman, şayet sadık ve desteklenmiş biri isen, bundan sonra *şeraitin zahirinin ilk adımına intikal edersin*.

Sakin **cansız varlıktan daha üstün ve melekten daha şerefli ve daha kuşatıcı olduğunu söyleme. Çünkü başka bir çerçevede sırf sana özgü bir yalnızlık içindesin.** Çünkü yüce Allah sana genel topluluk sırrını bahşetmiştir. İşte senin kulluğunu perdeleyen bu durumdur. (213)

... **Güçlü ve yetkin kimse,** kendisiyle Rabbi arasında ki büyük genel topluluk sır perdesini yırtıp, **kendisinin değil Rabbinin ulûhiyetini müşahade eden ve ona kulluk eden kimsedir.** (215)

Her Firavun'un azabı, inkar ettiği peygamberin nimetinin oranına göre belirginleşir. Peygamberinin kadrinin yüceliğiyle ters orantılı olarak alçalır.

İrfan sahibi Salihlerle onların münkiri konumundaki şekil alimi Fakihlerin durumu da öyle. Bunların ahirette ki nimetleri, inkar ettikleri arifin mertebesinin oranına göre eksilir. Kendilerini taklit edenlerin nimetlerinin eksilmesinin sorumluluğu da onların üzerinedir. Şekli ilim sahibi fakih, ilminin erişemediği bir hususta arif veya veliyi

inkar ettiği zaman –şayet mutlu ise- cennette nimetleri, bu Allah'ı bilen arif velinin mertebesinin derecesine, inkar ettiği sırrın miktarına ve bu inkarda kendisini taklit edenlerin sayısına göre, eksilir. (219)

... Bütün peygamberleri Hz. Muhammed'e (s.a.v) tabi kılmak suretiyle bu ümmeti geçmiş peygamberler derecesine yükseltmiştir. Allah'ın resulü, ruhu ve kelimesi olan **H.z. İsa (a.s) da Hz. Muhammed'e (s.a.v) ümmet olmak ve O'na tâbi oluş makamında bulunmak bakımından bizden biri sayılır. (220)**

İsrail oğullarından iki kardeş tenhalarda ibadet etmek üzere yola çıktılar. Yolun bir yerinde ayrılmaları gerekti. Biri diğerine dedi ki:

-Sen şu yolu tut, ben de şu yolu tutayım. Bir senemiz dolunca burada buluşalım.

Böylece ibadet etmek üzere yola çıktılar. Ertesi sene söyledikleri yerde buluştular. Biri diğerine dedi ki:

-İşlediklerinin içerisinde en büyük günah hangisidir?..

Şöyle cevap verdi:

-Yolda yürürken bir başak gördüm. Sağımda ve solumda iki tarla vardı. Başağı tarlalardan birine attım. Ama başağın, attığım tarlaya mı yoksa diğerine mi ait olduğunu bilmiyorum.

Sonra diğeri, soruyu soran kişiye sordu:

-Peki senin işlediklerinin içinde en büyük günah hangisidir?..

Şu karşılığı verdi:

-Bilmiyorum, ama namazda bazen şu ayağıma bezen de şu ayağıma ağırlığımı veriyorum. İki ayak arasında adil davranıyor muyum, davranmıyor muyum, bilmiyorum?..

Evde bulunan babaları konuştuklarını duydu. Şöyle dua etti:

-Allah'ım!.. Eğer doğru söylüyorlarsa, hemen şimdi canlarını al.

Sonra dışarı çıktığında iki oğlunun ölmüş olduklarını gördü.

İşte böyle ey dostum!.. Allah ehlinin buluşmaları ve konuşmaları kusurlarını zikretme ve kendilerine karşı insafli, dürüst davranma şeklinde olur. (224)

...

Halifelerine bak, mülklerinde

Kiminin dili açık, fasih konuşur, kiminin anlaşılmaz

Onlardan ilâhını seven yok;

Ancak dirhem sevgisine bulaştırarak severler.

Bu yüzden; şu marifetin kuludur, şu

Cennetin, şu da cehennemin kuludur, denir.

Çok çok azı müstesna. **Onlar**

Vehim türünden olmaksızın O'nun la sarhoşturlar.

Onlar Allah'ın kullarıdır, onları bilemez

Ondan başka hiç kimse. Nimetin kulları değildirler. (225)

11. Bölüm

Rasûlullah'ın (s.a.v) Usame bin Zeyd'e dönerek şöyle dediğini duydum:

-"Ey Usame!.. Cennet yolundan ayrılma. Bu yol hakkında kuşkuya düşüp ondan geri kalma."

Bunun üzerine Usame şöyle dedi:

-Ya Rasulullah! Bu yolu en hızlı bir şekilde kat etmeyi sağlayan şey nedir?..

Buyurdu ki:

-Kavurucu sıcaklarda susuz kalmak, nefsi dünya lezzetlerinden alıkoymak.

Ey Usame!.. Bu durumda oruç tut, çünkü oruç insanı Allah'a yaklaştırır. Allah'a; Allah için yemeyi içmeyi kesen oruçlunun ağız kokusundan daha sevimli gelen bir şey yoktur. Eğer ölüm sana geldiğinde; karnının aç, ciğerinin susuz olmasını yapabiliyorsan, bunu yap. O zaman ahirette ki en şerefli menzillere kavuşur, Nebilerle (a.s) beraber olursun. Ruhun onların yanına vardığı için sevinirsin ve

Cebbar olan Allah sana salat eder, esenlik bahşeder.

Ey Usame!.. Aç midelerin sahiplerinin kıyamet günü Allah katında seninle davalaşmalarından sakın.

Ey Usame!.. Etleri eriten, derileri rüzgarda ve sam yellerinde kavurtan, ciğerlerini susuzluktan kurutan, bu yüzden gözleri kayan kulların bedduasından sakın. Çünkü yüce Allah'ın nazarı, onların üstündedir. Ve meleklerde onların heybetlerinin etkisi altındadır. Depremler ve fitneler onlarla yönlendirilir...

Sonra Rasûlullah (s.a.v) ağlamaya başladı. İnlemeleri gittikçe arttı. İnsanlar O'nun la konuşmaktan korktular. Göklerden başlarına bir felaket geldiğini sandılar. Sonra Rasûlullah (s.a.v)konuştu ve şöyle dedi:

-"Yazıklar olsun şu ümmete. İçlerinde Allah'a itaat eden biri ile karşılaştıkları zaman, sırf Allah'a itaat ediyor diye bu adamı nasıl öldürebilirler!.."

Bunun üzerine Ömer b. Hattab şöyle dedi:

-Ya Rasûlullah, insanlar o zaman İslâm üzere mi olurlar?..

-"Evet." dedi.

-O zaman kendilerine Allah'a itaat etmeyi emrettiği için; Allah'a itaat eden birini nasıl öldürürler?..

Buyurdu ki:

-Ey Ömer!.. İnsanlar yolu terk eder, görkemli bineklere biner, en yumuşak elbiseler giyer, Fars oğlanları onlara hizmet ederler. Erkekleri, bir kadının kocası için süslenmesi gibi süslenir, kadınların açılıp saçılması gibi açılıp saçılırlar. Kıyafetleri kralların kıyafeti, dinleri ise Kisra ve Hürmüz'ün dinidir. Temel özellikleri geçirmektir onların. Üzerlerinde aba bulunan, belleri bükülmüş, susuzluktan nefislerini boğazlayan Allah dostları onlarla konuştukları zaman, hemen yalanlanırlar ve kendilerine şu karşılık verilir:

"-Sen Şeytanın arkadaşı ve sapıklığın başısın. Allah'ın bahsettiği süsleri ve temiz rızıkları haram kılıyorsun!..."

-Bunlar bir bilgileri olmaksızın Allah'ın Kitabını okurlar ve Allah'ın Velilerini aşağılarlar.

-Bil ki: Ey Usame!.. Kıyamet günü Allah'a en yakın olan insan, dünyada iken hüznü, susuzluğu ve açlığı en uzun olan kimsedir. Bunlar gizli iyilerdir. Görüldükleri zaman kimse onlara yaklaşmaz, gözden kayboldukları zaman da kimse onları aramaz. Ama toprak parçaları onları bilir. Gök ehli arasında tanınırlar. Yeryüzü ehlinden gizlenirler, melekler onları ağırlarlar. İnsanlar şehvetlerle nimetlenirken, onlar açlık ve susuzlukla nimetlenirler. İnsanlar yumuşak elbiseler giyerlerken, onlar kaba giysiler giyerler. İnsanlar rahat döşeklerde yatarlarken, onlar alınları ve dizleri üzere uyurlar. İnsanlar gülerken onlar ağlarlar.

Ey Usame!.. Allah onlara dünya ve ahiret zorluğunu birlikte tattırmaz. Onlar için cennet vardır. Keşke onları görseydim.

Ey Usame!.. Onlar için ahirette büyük bir şeref vardır. Keşke onları görseydim.

Yeryüzü onlardan huzur duyar. Komşuları onlardan razıdır. İnsanlar peygamberlerin fillerini ve ahlaklarını terk edip zayi ederken onlar muhafaza ederler. Arzu eden, onlar gibi Allah'ı arzu eden kimselerdir. Onlara muhalefet eden ise hüsrana uğrar. Onları göremeyince yeryüzü ağlar. Allah, onlar gibisini barındırmayan bir bölgeye gazap eder.

Ey Usame!.. Bir beldede onları gördüğünde bil ki, o belde halkı onların varlığı sayesinde güvendedir. İçlerinde onlar gibileri bulundukça Allah bir kavme azap etmez. Onları kendine örnek edin, belki onlar sayesinde kurtulursun. Onların hayat tarzını terk etmekten sakın. Aksi takdirde ayağın kayar, cehennem ateşine yuvarlanırsın. Onlar ahiret faziletini istediler, güçleri yettiğinde dünyada ki yiyecek ve içeceği terk ettiler. Köpeklerin leşe saldırmaması gibi dünya nimetlerinin üzerine üşüşmezler. İnsanların derdi dünya iken, onlar nefislerini Allah'a ibadet etmekle meşgul ederler. Eskimiş elbiseler giyer, kırıntılarla karınlarını doyururlar. Onları saç baş dağınık, toz duman içinde görürsün. İnsanlar onların hasta olduğunu sanırlar; ama hasta değildirler. Aksine insanların yüreklerine hüznü katmışlardır. Akılları başlarından gitmiş sanırsın, oysa akılları başlarındadır. Ama kalpleriyle bir şeye nazar ettikleri için akılları dünyadan uzaklaşmıştır. Onlar dünya ehli yanında akıllarıyla yürümezler.

Ey Usame!.. İnsanların akılları başlarından gideceği gün onların akılları başlarında olur. Ahirette en üstün şeref onların olacaktır. (226...229)

Başka bir eserden "**Yansımalar**" da buluşmak üzere... Allah "**Muin**" imiz olsun.

Yansıtan : **Hamdi CENİK**

Yayın Listemiz

Aşağıdaki e-Kitap ve programlar sizin için hazırlanmıştır.

www.yorumsuz.net.tc adresinden

Ücretsiz indirebilirsiniz !.

Düşüncenin Yeni Dünyası
yorumsuz

www.yorumsuz.net.tc

- Din-Bilim Soru ve Cevapları
- Ayetler Hadisler Sorular Yanıtlar
- Hıristiyanlık'ta Ölümünden Sonra Hayat
- Manevi Aleminden Yağmur Damlaları
- Gel Dosta Gidelim Gönül
- Noktanın Sonsuzluğu -4-
- Noktanın Sonsuzluğu -3-
- Kurân “B” Meâli -2-
- Kurân “B” Meâli -1-
- Tevhid

- Telepati-Durugörü
- Noktanın Sonsuzluğu -2-
- Noktanın Sonsuzluğu -1-
- Derin Akıl Derin Yürek
- The Secret -SIR
- Sessiz Sorular Sessiz Cevaplar
- Holografik bakış
- Alt Beyin'in Deşifresi / Bireyin Alt Beyinsel Eğitimi
- Dua ve Zikir -2-
- Fihi Mâ-Fîh -2-
- Dua ve Zikir -1-
- Fihi Mâ-Fîh -1-
- Cinlerin Deşifresi
- Gizli Gülşen -2-
- O'ndan İşaretler
- Ölümden Sonra Yaşam
- Tam 12'den Vuran Sözler
- Düşmanın Kardeşin Değildir
- Yeni Keşifler -3-
- Altın Tavsiyeler -2-

- Altın Tavsiyeler -1-
- Tayy-i Mekân (Mekan Değiştirme)
- Hayat Ağacı (Kundalini)
- Etkili Sözler 5 / Mesnevi Bahçesi
- Metafizik Kaynaklara göre 3. Dünya Savaşı
- İbret
- Beyin Fırtınası -Online Sohbetler
- Enneagram /Materyalist mistisizm akımı
- Benim Adım CENİN -2-
- Benim Adım CENİN -1-
- Meşhurların Rüyalari- Kapıları Aralayan Şifre
- Orta Dünya 'nın İşgali
- Muhyiddin-i Arabi-Risalelerden Alıntılar
- Ortadoğu - Vaat Edilmiş Topraklar
- Kuantum Düşünce İslami Motifler
- Terör Tekeli A.B.D.
- İnsan ve Din -2-
- İnsan ve Din -1-
- Amerika 'nın Matruşkası
- Aşk Penceresinden Asr-ı Saadet

- Dünyayı Yöneten gizli Örgütler
- Okunası, Çok Önemli Konular
- Cuma Notları -2-
- Avrupa Birliğine NEDEN HAYIR !
- Kur'anla Kucaklaşmak
- Psikolojik Harekât
- “B” SIRRINA ERMEK
- Gerçeğin Öğretisi/TASAVVUF
- Oruç'un Sırları
- Türkiye ya “Büyük Türkiye” olacak ya da “Yok” Olacak !
- Yeni Keşifler -2-
- İstihbarat
- Bilinç Ötesi Boyut RÜYALAR
- Parapsikoloji ve Parapsikolojik Harp
- Kıyamet Halleri
- CFR ve Yeni Dünya Düzeni
- Yorumsuz Seyir
- Yeni Büyük Oyun / Yeni Soğuk Savaş
- İnternette Tıp Haberleri -1-
- Yeni Keşifler -1-

- Ölüm Terapisi
- Ölmeden evvel Ölmek
- Cemil Meriç Anısına
- Vatikan'ın Gizli yüzü
- İz Bırakanlar
- Sonsuz Boyuta Açılmak – Zikir
- Bilinmeyen Vatikan II
- Cuma Notları I
- Bilinmeyen Vatikan I
- Tapınak Şövalyeleri - Gizli Dünya Devleti
- Günün Yorumu
- Allah'ı Bilmek
- Tsunami Altındaki gerçekler -H. A. A. R. P
- Sorgulayan Beyinlerin Kendine Soruları
- Allah indinde DİN 2. Bölüm
- Avrupa Birliği'nin Türkiye Politikaları
- Allah indinde DİN 1. Bölüm
- Mir'at ül İrfan (İrfan Aynası)
- G. O. P ya da HAÇLILAR MI?
- AVRUPA BİRLİĞİ VE CHRISTENDOME KAVRAMI

- MARDUK ya da KAOS
- [Astroloji-Program] Astro Yükselen
- GİZ 'li Gülşen 1
- Depresyon
- Psikospiritüel Kriz
- [Astroloji-Program] Yıldızlar Altında
- Aynadaki Evren
- Din'i Anlamada Reform
- Tao'cu Uygulamanın Temelleri (Kültür Serisi-1)
- En Büyük Sır- Illuminati Şeytani Bilinci
- MARDUK 'Yakın Gelecek ' mi?
- Metafizik Mucizeler ya da Yanılgılar
- Kur'an-ı Kerim Meali (Microsoft Reader formatında)
- Hz. İbrahim'in Mirası Hz. Musa'nın Asa'sı ve KUNDALİNİ
- Dik Bahçene Solayım!
- Uzaylılar
- Düşünen Beyinlere Hiç Okunmamış Yazılar II
- Sonsuzluğu kucaklamış aşkın sembolü Hallac-ı Mansur
- Din, Maneviyat, Psikoloji, Psikiatri
- İbn Arabi ile ilgili araştırma Serüvenim

- Evrenin Sırları
- Etkili Sözler III
- Beynimizi Kim Kullanıyor ?
- Yorumsuz Katalog (Güncellendi)
- Zamansızlık (timelessness)
- Hangi Evreni Algılamaktayız?
- Gönül Uyandırma
- Kıyametin Deşifresi
- Yorumsuz Katalog
- Çağdaş Bakışla Allah
- Taş'taki Güç... Mutluluğunuz için...
- Etkili Sözler II
- Çağdaş Bakışla Cennet, Cehennem
- Rüya Yorumu
- Kader Gerçeği
- Evrensel Sırlar
- Rüyanın Dışındaki Rüya
- [Astroloji-Program] Canopus
- Düşünen Beyinlere Hiç Okunmamış Yazılar
- Holografik Beyin ve Evren

- Mesajlar I
- Uzaylıların İçyüzü
- Tanrı yok Allah var
- Reenkarnasyon Aldatmacası
- Astroloji-Yeni Millennium'un Popüler Bilimi
- [Astroloji-Program] Planetium
- Modern Bilim ZİKİR'i Keşfetti
- Etkili Sözler I
- Yıldızların Altında
- Çağdaş Bakışla Din
- [Astroloji-Program] PopHR

Düşüncenin Yeni Dünyası
YORUMSUZ

www.yorumsuz.net.tc